

Sygnatura akt I C(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 07-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: st. sekr. s. ad. Małgorzata Urban

po rozpoznaniu w dniu 26-03-2014 r. w Koninie

na rozprawie sprawy z powództwa **K. W. (1), C. W., T. W., W. W. (1), B. W., M. W.**

przeciwko(...) **W.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów:

a/ K. W. (1) kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

b/ C. W. kwotę 10.500 (dziesięć tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

c/ T. W. kwotę 10.500 (dziesięć tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

d/ W. W. (1) kwotę 10.500 (dziesięć tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

e/ B. W. kwotę 12 000 (dwanaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

f/ M. W. kwotę 12.000 (dwanaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 roku do dnia zapłaty,

2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (S.

O. w K.) kwotę 2742zł tytułem nieuiszczonych kosztów

sądowych.

4. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 6 650-zł

tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Angelika Lewandowska

Sygn. akt I C (...)

UZASADNIENIE

Powód: K. W. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. następujących kwot:

- 25 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną śmiercią syna K. W. (2) z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 r. do dnia zapłaty,

- 12 000 zł tytułem odszkodowania w związku ze znacznym pogorszeniem sytuacji życiowej z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 r. do dnia zapłaty.

Powodowie: C. W., T. W., W. W. (1) wnieśli o zasądzenie na rzecz każdego z nich kwoty 10 500 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną śmiercią wnuka K. W. (2) z ustawowymi odsetkami od dnia 25.06.2012 r. do dnia zapłaty.

Powodowie B. W. i M. W. wnieśli o zasądzenie na rzecz każdego z powodów kwoty 12 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną śmiercią brata K. W. (2).

Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powodowie wywodzili, że w dniu 13.08.2011 r. K. K. (1) – posiadający umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wykupioną u pozwanego- znajdując się w stanie nietrzeźwości, spowodował wypadek drogowy w wyniku, którego śmierć poniósł K. W. (2) –syn powoda K. W. (1), wnuk powodów: C. W., T. W. i W. W. (1), a także brat powodów: B. W. i M. W.. Nadto powód K. W. (1) zarzucił, że tragiczna śmierć syna spowodowała znaczne pogorszenie jego sytuacji życiowej, albowiem powód wiązał z nim nadzieje na przyszłość, liczył że syn gdy dorośnie będzie go wspierał, a na starość zaopiekuje się nim. Powodowie podnieśli również, iż pozwany przyjął odpowiedzialność odszkodowawczą za zgłoszone szkody, ale ograniczył przyznane powodom kwoty o 50 % uznając, iż K. W. (2) przyczynił się do wypadku poprzez to że zdecydował się na jazdę z kierującym będącym w stanie znacznej nietrzeźwości ok.1,5 promila alkoholu we krwi a nadto nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Zdaniem powodów zasadne było przyjęcie najwyżej 30 % przyczynienia zmarłego. W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że sprawca wypadku posiadał wykupione w pozwanym zakładzie ubezpieczeń ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów i przyjął swoją odpowiedzialność za zdarzenie. Pozwany zarzucił, iż przyznając powodom: K. W. (1), B. W. i M. W. świadczenie umniejszył je z uwagi na przyjęcie 50% stopnia przyczynienia się K. W. (2) do zdarzenia. K. W. (2), bowiem zdecydował się na jazdę z kierowcą będącym w stanie nietrzeźwości a ponadto nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, co miało bezpośredni wpływ na powstanie u niego poważnych obrażeń głowy. Zdaniem pozwanego wypłacone powodom zadośćuczynienie odpowiada dyspozycji art. 446 § 4 kc, jest przy tym utrzymane w rozsądnych granicach i nie może być uznane za rażąco zaniżone. Pozwany zaprzeczył by zadośćuczynienie przysługiwało dziadkom zmarłego Zdaniem pozwanego krąg najbliższych członków rodziny obejmuje: rodziców, dzieci, małżonka. Ponadto może obejmować innych krewnych, a także osoby niepowiązane formalnymi stosunkami prawnorodzinnymi (np. konkubent, jego dziecko), pod warunkiem że zmarły pozostawał z nimi faktycznie w szczególnej bliskości powodowanej bardzo silną więzią uczuciową. W ocenie pozwanego sytuacja dziadków w chwili śmierci ich wnuka nie pozostawała w żadnej zależności od poszkodowanego. Ponadto pozwany zaprzeczył by K. W. (1) przysługiwało jednorazowe odszkodowanie z tytułu znacznego pogorszenia się sytuacji życiowej po śmierci syna. Pogorszenie sytuacji życiowej dotyczy bowiem materialnych warunków, a nie polega wyłącznie na cierpieniach moralnych będących następstwem śmierci poszkodowanego.

Sąd ustalił, co następuje:

K. W. (2) był najmłodszym z trojga dzieci powoda K. W. (1) a także bratem powodów: B. W. i M. W., wnukiem powodów: C. W., T. W. i W. W. (1). K. W. (2) wraz z rodzicami oraz rodzeństwem mieszkał w jednym domu. Nie sprawiał problemów wychowawczych. Był uczniem II klasy Gimnazjum. Był uzdolniony sportowo i muzycznie. Należał do klubu sportowego. Brał udział w turniejach tenisa stołowego, które wygrywał. Od 6 roku życia śpiewał i tańczył w zespole ludowym. Był też wokalistą w zespole muzycznym. K. był lubianym chłopcem, miał wielu kolegów. Był kontaktową osobą. Z uwagi na swoje uzdolnienia muzyczne brał udział w różnych przedstawieniach, występach. K. W. (2) miał dobry kontakt ze swoim rodzeństwem i ojcem, dzielił z nimi swoje pasje: sportową i muzyczną, spędzał z nimi wiele czasu. Pomiędzy nim a siostrą było cztery lata różnicy, a pomiędzy nim a bratem 3 lata różnicy. Z bratem B. dzielili wspólny pokój, do 13- go roku życia spali w jednym łóżku. Brat B. uczył K. podstaw gry na gitarze klasycznej, uczestniczył w próbach, dawał wskazówki dotyczące śpiewu. Siostra M. z kolei uczyła brata gry w tenisa stołowego. K. pomagał chorującemu na nowotwór ojcu- jako że pierwszy przychodził po szkole do domu- przygotowywał mu jedzenie, pomagał się ubrać.

Powódka C. W. i W. W. (1) byli dziadkami K.. Mieszkają 4 km od jego domu. K. regularnie odwiedzał swoich dziadków i pytał się w czym im pomóc- wnosił drzewo na zimę do szopy, troszczył o to czy babcia ma leki, zapraszał ją na występy. Na tydzień przed śmiercią powódka C. W. była na występie muzycznym wnuka na hali sportowej w B..

Powódka T. W. była babcią K. W. (2) i mieszkała w odległości 2 km od niego. Przez pierwsze 8-9 lat jego życia pomagała w jego wychowaniu i zajmowała się nim, jak rodzice byli w pracy. Rodzice K. mieszkali wówczas u niej. K. jak podrośł odwiedzał babcię, robił jej zakupy.

K. W. (2) zginął w wypadku samochodowym, do którego doszło (...) około godz. (...) w miejscowości O.. Znajomy K. K. (3) K.- umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki O. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,77 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu na prostym odcinku drogi nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych podczas wykonywania manewru wyprzedzania rowerzysty wpadł w poślizg, w następstwie czego uderzył w bok prawidłowo jadącego z kierunku przeciwnego samochodu ciężarowego m-ki M., po czym dachował, w wyniku czego pasażer samochodu m-ki O. A. K. doznał obrażeń w postaci złamania obojczyka natomiast K. W. (2) doznał obrażeń w postaci rozległego urazu czaszkowo-mózgowego z następowym pourazowym rozmiękaniem mózgu skutkującym śmiercią. K. W. (2) w chwili śmierci miał 15 lat.

W momencie śmierci K. W. (2) powód K. W. (1) był w trakcie chemioterapii z uwagi na chorobę nowotworową. Śmierć syna odebrała mu siły do walki z chorobą, chciał przerwać leczenie. Powód we wrześniu 2011 r. był poddany jeszcze dwukrotnie chemioterapii, a następnie została ona wstrzymana, albowiem stan psychofizyczny powoda nie pozwalał na dalsze leczenie w tej formie. Powód miał kłopoty ze snem – śnił mu się syn i budził się po kilku minutach a potem nie mógł zasnąć. Miał też kłopoty z łaknieniem, unikał ludzi, rozmów o synu. Przez dłuższy czas nie mógł oglądać zdjęć syna. Trudno mu było pracować, bo praca kojarzyła się z synem. Stał się drażliwy, cierpiał na częste zmiany nastrojów. Do tej pory, kiedy przejeżdża obok miejsca wypadku to trąbi, zwalnia, myśli o K.. Powódka M. W. po śmierci brata przez dwa tygodnie nie wychodziła z domu i nie chciała się z nikim spotykać. Po dwóch tygodniach musiała wyjechać do P., albowiem rozpoczęła studia. Ucieczki poszukiwała w K.. Dzięki modlitwie odczuwała więź ze zmarłym bratem. Na pierwszym roku studiów nie potrafiła skupić się na zajęciach, dużo zajęć opuszczała, miała niską średnią. Do tej pory nawet z przyjaciółmi nie potrafi rozmawiać o tym co spotkało jej rodzinę. B. W. po śmierci brata rozpoczął naukę w klasie maturalnej. Miał problemy z nauką, bo jak tylko zaczynał się uczyć to wracały wspomnienia o K.. Słabo zdał maturę, podjął naukę w studium wokalnym, ale zrezygnował, bo nie mógł zaadaptować się w nowych warunkach, bał się ludzi, wychodzenia do miasta. Po powrocie do domu zamknął się na rok w domu. W tym trudnym dla niego czasie sięgał po słodycze, bo to dawało mu spokój i radość. Przez okres dwóch lat przytył 30 kg. Miał problemy ze zdaniem egzaminu na prawo jazdy z powodu fobii, bo jak tylko zaczynał prowadzić samochód to bał się że coś się stanie. Miał też ogromne problemy z zasypianiem. Zasypiał dopiero jak robiło się rano. Dopiero od niedawna zaczął normalnie sypiać i nie boi się już samotnych nocy. Powodowie: K. W. (1), B. W. i M. W. uczestniczyli w 3 wizytach u psychiatry. Powód K. W. (1) korzystał również z pomocy psychologa z oddziału onkologicznego. Powodowie: C. W., W. W. (1) i T. W. w

związku ze śmiercią wnuka nie korzystali z pomocy psychiatry ani psychologa. Powód W. W. (1) przez pół roku brał leki na uspokojenie, które przepisał mu lekarz rodzinny. Również powódka T. W. przyjmowała leki na sen przepisane przez lekarza rodzinnego. Powódka C. W. szukała ukojenia w modlitwie i mistycznym uzasadnieniu przedwczesnej śmierci wnuka. W okresie żałoby pogorszył się jej stan zdrowia- zaczęła poważnie chorować na serce, wymagała hospitalizacji. Obecny stan zdrowia powodów: K. W. (1), M. W. i B. W. wymaga objęcia każdego z nich specjalistyczną opieką terapeutyczną. Dla powoda K. W. (1) rodzina, szczęście i prawidłowy rozwój dzieci jest wartością najważniejszą. Śmierć syna spowodowała utratę wiary w sens życia, zakłóciła radość płynącą ze szczęścia rodzinnego. Wiąż łącząca go z synem była bardzo silna, łączyły ich wspólne zainteresowania z uwagi na uzdolnienia muzyczne K. i charakter pracy powoda. Objawy które pojawiły się u powódki M. W. po śmierci brata wyczerpują kryteria diagnostyczne dla traumy po urazie z wyraźną komponentem depresyjną o charakterze antycypacyjnym. Biegła psycholog stwierdziła u powodów: M. W. i B. W. stan, który może być wynikiem stosowania nieprawidłowych sposobów radzenia sobie z sytuacją trudną. Stosowane przez nią mechanizmy obronne, głównie ucieczkowe nie likwidują przyczyn frustracji lecz obniżają lęk. Skutkiem takiego działania są pojawiające się objawy fizjologiczne charakterystyczne dla zespołu stresu pourazowego. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił tytułem zadośćuczynienia na rzecz powoda K. W. (1) kwotę 22 500 zł, natomiast na rzecz powodów: M. W. i B. W. kwoty po 15 000 zł. Powodom: C. W., T. W., W. W. (1) pozwany odmówił przyznania zadośćuczynienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka E. C. (k.86, nagranie 01:15:52-01:20:18) zeznania powodów: K. W. (1) (k.129, nagranie 00:03:44-00:07:37, k. 84, nagranie 00:02:04-00:20:34) T. W. (k.129v, nagranie 00:07:37-00:08:13, k.85, nagranie 00:25:46-00:34:27), C. W. (k.129v, nagranie 00:09:42-00:10:08), W. W. (1) (k. 129v, nagranie 00:12:43-00:13:10, k.85, nagranie 00:34:27-00:37:53), M. W. (k.129v, nagranie 00:14:08-00:14:36, k.85, nagranie 00:37:53-00:54:27) B. W. (k.129v, nagranie 00:14:55-00:15:19, k. 85v nagranie 00:54:27-01:13:14), dokumenty zawarte w aktach szkodowych, dokumenty zawarte w aktach S. R. w. K. W. K. sygn. (...) także w oparciu o opinię biegłego psychologa A. O. (k.90-118).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka E. C. oraz powodów, albowiem były one spontaniczne, spójne a nadto stan emocjonalny powodów znalazł odzwierciedlenie w opinii biegłej.

Za w pełni przydatną Sąd uznał opinię biegłej, albowiem była ona rzetelna i logiczna, a wyciągnięte z niej wnioski przekonywujące. Zaznaczyć należy, że opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd uznał za całkowicie wiarygodne. Autentyczność i prawdziwość treści w nich zawartych nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów co do zadośćuczynienia zasługuje na uwzględnienie w całości. Znajduje ono oparcie w treści art. 822 § 1 kc, zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie natomiast do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dn. 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Roszczenie powodów znajduje podstawę prawną w art. 446 § 4 kc upoważniającym sąd do przyznania zadośćuczynienia w przypadku śmierci osoby najbliższej. Roszczenie powoda K. W. (1) co do kwoty 12 000 zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej opiera się na treści art. 446 § 3 kc.

Roszczenie powodów: K. W. (1), M. W. i B. W. co do zadośćuczynienia nie było sporne. Sporna była jedynie kwota należna z tego tytułu a także stopień przyczynienia się zmarłego do zdarzenia skutkujący koniecznością obniżenia zadośćuczynienia. Natomiast roszczenie powodów: C. W., T. W. oraz W. W. (1) było również sporne co do zasady, albowiem pozwany twierdził, iż jako dziadkowie nie należą oni do kręgu osób, którym przysługuje zadośćuczynienie. Należy zauważyć, iż zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych (szkody niemajątkowej), oczywiście w takim zakresie, w jakim taka rekompensata, ze względu na szczególny charakter tych dóbr, jest możliwa za pomocą świadczeń pieniężnych. W literaturze podkreśla się fakultatywny i tym samym uznaniowy charakter zadośćuczynienia (por. G. Bieniek, Komentarz, s. 463 i nast.). W orzecznictwie wskazuje się, że zadośćuczynienie pieniężne ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku. Zadośćuczynienie musi mieć wysokość odczuwalną w taki sposób, aby w mniemaniu poszkodowanego, szkoda została naprawiona a w związku z tym wywołała pewne odczucie sprawiedliwości, dlatego też powinna być odpowiednio wysoka (tak: SN w wyroku z dnia 19 maja 1998 r., (...), niepubl.). Reguła ta dotyczy także zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 kc.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż nie ma wątpliwości, że powodowie należą do najbliższych członków rodziny zmarłego K. W. (2), skoro był on synem powoda K. W. (1) oraz bratem powodów: M. W. i B. W.. Również powodowie: C. W., T. W., W. W. (1) należą, w ocenie Sądu, do kręgu osób najbliższych o których mowa w art. 446 § 4 kc. Konkretyzacja tego, kto jest w danym wypadku najbliższym członkiem rodziny należy do sądu orzekającego. W niniejszej sprawie jak wynika z materiału dowodowego dziadkowie uczestniczyli na bieżąco w życiu wnuka, cieszyli się jego sukcesami sportowymi i muzycznymi, uczestniczyli w występach, mogli liczyć na jego pomoc, albowiem robił im zakupy, pomagał przy drobnych pracach domowych. Z uwagi na to, że mieszkali nie daleko od domu zmarłego ich kontakt był częsty i nie ograniczał jedynie do okazjonalnych spotkań. Nadto, co podkreślali wszyscy członkowie rodziny, K. był osobą kontaktową, umiejącą nawiązać kontakt zarówno z dorosłymi jak i dziećmi stąd również dziadkowie mieli z nim silne więzi emocjonalne, co jednoznacznie wynika z opinii biegłej.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkich powodów łączyła ze zmarłym szczególna zażyłość i więź emocjonalna, albowiem wszyscy tworzyli szczęśliwą, radosną, szanującą się rodzinę. Na skutek śmierci syna powód K. W. (1) pozbawiony został wsparcia ze strony syna. Legły też w gruzach jego plany, że będzie rozwijał jego zdolności sportowe i muzyczne. Powodowie M. W. i B. W. straciły natomiast osobę, na którą mogły zawsze liczyć, która poświęcała im wolny czas, służyła radą i pomocą w każdym momencie. Z kolei powodowie C. W., T. W. i W. W. (1) straciły osobę, która przynosiła im radość, wsparcie, dawała poczucie dumy z jego osiągnięć. Przeżyta tragedia znacząco wpłynęła na zachwianie poczucia bezpieczeństwa powodów oraz spowodowała, iż obecnie z lękiem patrzą w swoją przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że poczucie doznanej przez powodów krzywdy zwiększają okoliczności w jakich doszło do utraty życia przez K. W. (2). Powodowie nie kwestionowali, iż zmarły przez to, że wsiadł do samochodu z kierowcą będącym pod wpływem alkoholu, przyczynił się do szkody zarzucali jedynie, że stopień przyczynienia powinien zostać przyjęty na poziomie 30 %. Sąd uznał, że brak podstaw do przyjęcia 50 % przyczynienia, albowiem pozwany nie wykazał, aby K. W. (2) nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, a przede wszystkim aby ta okoliczność wpłynęła na zakres jego obrażeń skutkujących śmiercią. To pozwany skoro twierdził, że brak pasów bezpieczeństwa wpłynął na zakres obrażeń zmarłego winien wykazać tę okoliczność. Tymczasem pozwany na tę okoliczność nie powołał żadnych dowodów.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd uznał, iż kwota zadośćuczynienia należna powodowi K. W. (1)- ojcu zmarłego K. W. (2) winna wynieść 80 000 zł. Z uwagi na 30% przyczynienie się K. W. (2) oraz fakt zapłaty przez pozwanego kwoty 22 500 zł pozostaje do zapłaty kwota 33 500 zł. Z uwagi na treść art. 321 kpc Sąd zasądził od pozwanego kwotę 25 000 zł. Z kolei kwota, która należy się powodom M. W. i B. W. tytułem zadośćuczynienia za śmierć brata to kwota 40 000 zł. Mając jednak na uwadze 30% przyczynienie się K. W. (2) oraz fakt zapłaty na rzecz każdego z powodów kwoty po 15 000 zł a także treść art. 321 kpc Sąd zasądził na rzecz każdego z nich kwoty po 12 000 zł.

zł. Z kolei dziadkom zmarłego należy się kwota 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia, a zatem mając na uwadze 30 % przyczynienie Sąd zasądził na rzecz każdego z nich kwoty po 10 500 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podst. art. 481 § 1 i § 2 kc zasądzając je zgodnie z żądaniem i mając na uwadze, że pismem z dnia 17.05.2012 r. powodowie domagali się od pozwanego wypłaty zadośćuczynienia.

Sąd uznał, że brak podstaw do uwzględnienia żądania powoda K. W. (1) w części dotyczącej odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej na podst. art. 446 § 3 kc. Jak to wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 06.02.2008 r. w sprawie (...) (...)znaczne pogorszenie sytuacji życiowej, o którym mowa w art. 446 § 3 k.c., obejmuje niekorzystne zmiany bezpośrednio w sytuacji materialnej najbliższych członków rodziny zmarłego (nie wyczerpujące hipotezy art. 446 § 2 k.c.), jak też zmiany w sferze dóbr niematerialnych, które rzutują na ich sytuację materialną. Sam ból, poczucie osamotnienia, krzywdy i zawiedzionych nadziei nie stanowią podstawy do żądania odszkodowania. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód nie wykazał by doszło do pogorszenia jego sytuacji materialnej na skutek śmierci syna. Należy podkreślić, na co zwrócił uwagę S. A. w. L. w wyroku z dnia 04.04.2013 r. w sprawie (...), że po wprowadzeniu art. 446 § 4 kc pogorszenie sytuacji życiowej, o którym mowa w art. 446 § 3 kc należy oceniać wyłącznie w aspekcie szkody materialnej. Celem odszkodowania z art. 446 § 3 kc ma być zrekompensowanie rzeczywistego i znacznego pogorszenia sytuacji życiowej, a więc uszczerbku o charakterze majątkowym. Źródłem tego roszczenia nie mogą być przesłanki o charakterze niemajątkowym, gdyż te statuują roszczenie o zadośćuczynienie z art. 446 § 4 kc. Zaznaczyć należy, iż z uwagi na to, że zmarły nie był jedynym dzieckiem powoda będzie mógł on liczyć w przyszłości na wsparcie pozostałych swoich dzieci, a zatem nie można uznać by śmierć syna w znaczącym stopniu pogorszyła jego sytuację życiową.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 kpc obciążając w całości kosztami pozwanego, albowiem sumując żądanie wszystkich powodów i odnosząc je do kwot zasądzonych pozwem stwierdzić należy, iż wygrali oni w znacznej części – w 87%. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 6650 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się opłata od pozwu w łącznej kwocie 3050 zł oraz wynagrodzenie dla radcy prawnego w wys. 3600 zł (liczone od łącznej wartości przedmiotu sporu – kwoty 92 500 zł). Na podst. art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) orzeczono o nie uiszczonych kosztach procesu, na które złożyły się: wynagrodzenie dla biegłego w wys. 1167 zł oraz nieuiszczona przez powodów: T. W., C. W., W. W. (1) opłata od pozwu w łącznej kwocie 1575 zł.

SSO Angelika Lewandowska